

BEÑAT GAZTELUMENDI ARANDIA

«Buruz burukoan abestea gustatuko litzaidake, finala ahalik gehien luzatzea»

2015eko eta 2019ko Gipuzkoako txapelduna eta Euskal Herriko finalista azken hiru hitzordutan. Bosgarren finala du aurtengoa. 20 urte zituela jokatu zuen lehena, 2007an. Txapeldunorde izan zen. Poltsikoetan bidea eta eskarmen-tua daramatza Beñat Gaztelumendik (Añorga, 1987).

2007an finalista berria izate-tik, azken txapelduna eta be-teranoen taldekoa izatera. Al-datu egia zaizu tokia.

Bai, erabat. 2007an sorpresaz eta 20 urterekin sartu nintzen. Orduan bazeuden bertsolari oso kontsakratuak finalean – Maia, Mendiluze, Irazu...–, Jon Martin ere bigarren eginda ze- goen eta berriak ginen Unai Agirre, Aitor Sarriegi, Iker Zubeldia eta ni. Hori zen orduko argazkia, eta begira aurtengoa nola geratu den. Aldatu da nire kokapena, aldatu da finala bera ere, bertsokerak ere izu- garri aldatu dira... Niri poz handia ematen dit bosgarren aldiz egoteak finalean eta ber- tsogintzak izan duen garapen hori guztia oholtzatik bizitu ahal izateak. Egia esan eroso- a- go nago orain finalean duela 17 urte nengoena baino.

Orduan 'txahala' izan zinen. Aurten zortzikoari eustea egokituko zaizu?

Ez dut horrelakorik sentitzen. 2011-2015 bueltan, justu gure aurreko belaunaldiak Gipuz- koako txapelketa utzi zue- nean, gure belaunaldiari ardu-

ra bat geratu zitzaion eta pix- ka bat eustea egokitu zitza- i- gun. Baina justu aurtien finale- ra sartu diren bertsolari gehienak plazan bide bat egin dutenak dira, beren proposa- mena oso garbi dutenak, eta ez dut sentitzen pertsonalki bosgarrena dudalako finalari eutsi behar diodanik. Plazan bada sekulako ekarpena egi- ten ari den jendea, tiraka ari dena eta bertsogintza iraul- tzen ari dena, eta alde horreta- tik bat gehiago sentitzen naiz. Eta oso eroso nago bat gehia- go izanda.

Txapelketan gozatzen ikusi zaitugu, irriño batekin kan- tuan.

Egia esan oso momentu poli- tean nago. 2019ko Gipuzkoa- koan ardura dezente neukala gogoratzen dut, eta ez nuen hainbeste gozatzen bertsotan. Beti sentitzen nuen eman behar bat. Justu pandemiak behartu gintuen isilik egotera eta hilabete batzuetan plazan ez ibiltzera. Geroztik, senti- tzen dut bertsolaritzan pauso batzuk azkartu egin direla, jende batek beste ardura bat hartu duela eta nik aukera izan dudala lasaiago ibiltzeko eta beste leku batzuk bilatze- ko. Oraintxe txapelketan ez daukat 2019an neukan karga hori, ez dut ezer demostratu beharra sentitzen, eta egia esan oso ondo pasatzen dut, bai entrenatzen eta bai txapel- ketako une batzuetan, dezente gozatu dut. Saiatzen naiz ari- keta bakoitzari gorputzaldi bat

ekartzen, eta asko gozatzen dut horrekin. Bai, une ede- rrean iritsiko naiz finalera.

Txapela ez da inoiz helburua. Eta helburua bada ere, ez du- zue inoiz aitortzen. Zein izan- go da zure asmoa, gogoa?

Hasteko, final on bat egin nahiko nuke. Txapelarena nahiko erridikulua geratzen da, galdetzean denok esaten baitugu ez dugula txapelik bi- latzen. Nire kasuan, sentitzen dut nik onena emanda ere ba- dagoela jende bat ni baino gehiago eman dezakeena. Alde horretatik, gustatuko litzaida- ke buruz burukoan abestea. Horrek esan nahiko luke Illun- ben kantatu daitezkeen ber- tsoaldi guztietan parte hartu dudala, eta hori gustatuko li- tzaidake, finala ahalik gehien luzatzea. Hortik aurrera, arike- ta bakoitzak ematen duen au- kera baliatu nahiko nuke, ahal

den tonu diferenteeneko saioak egin eta bereziki bakar- kako on bat egitea gustatuko litzaidake.

Bakarkakoa da gehien gusta- tzen zaizun ariketa?

Beti bakarkakoa gustatu izan zait, eta pandemi- az geroztik Txapelketa Nagusian ofizio- tan gehiago gozatu nuen bakarka baino. Lan berezi bat egin dut txapelketa honetan bakarka- koa lantzeko, doinu- an ere uste dut asmatu dudala aukerake- tan, eta une honetan bakarka ari naiz asko gozatzen. Beti sai- atu izan naiz bakarkakoa de- zente egituratzen eta kan- tuan hasi aurretik hezurdura asko pentsatzen. Justu txapel- keta honetan kontrako ariketa egin dut, bukaerak pentsatu ditut. Baina doinuak berak as- ko laguntzen dit momentuan sortzen, doinuak berak erama- ten nau eta jolas hori asko gus- tatzen zait, momentuan sor- tzea; ez jakitea oso ondo nora zoazen, baina sinestea doi- nuak berak eramango zaituela nahiko zenukeen tokietara. Bai, asko gozatzen ari naiz ba- karka.

Doinuak garrantzia dauka be- raz.

Bai. Nerea Ibarzabali entzun nion Bizkaikoan eta aurretik Maddi Ane Txoperenak ere erabili zuen. Gozatzen ari naiz doinuarekin. Azkenean, doinu bat etxe bat da; askotan gerta- tzen da doinu bat aukeratzea ustez oso ondo doakizuna, bai- na ulertzen ez dituzun arra- zoiengatik pixka bat arrotza egitea, zure neurrikoa ez den jantzi bat bezala sentitzen du- zu soinean. Nik sentitzen dut doinu hau nire neurri- neurri- koa dela eta gauza politikak ekartzen dizkidala sentsazio eta ideia aldetik.